

Asociația Magistraților din România (AMR) **Nr. 343/19.05.2016**

Asociația Magistraților din România (AMR) a luat cunoștință, în cursul zilei de 17 mai 2016, într-o modalitate atipică, și anume din presă, de intențiile recente ale executivului, în materie de salarizare, împrejurare în care a constatat că familia ocupațională „*justiție*” lipsește, din nou, cu desăvârșire din acest proiect.

Asociația Magistraților din România (AMR) susține, în continuare, faptul că actualele propuneri contrazic chiar obiectivele actului normativ ce se dorește a fi adoptat, nesocotind flagrant justificarea lui, adică „*efectuarea unor corecții în sistemul de salarizare din fondurile publice*” și „*consolidarea colaborării cu partenerii sociali, prin parteneriat și transparență*”.

O astfel de abordare a executivului are loc în condițiile în care disfuncțiile existente și în sistemul de justiție, în ce privește politica salarială, au fost permanent semnalate de Asociație, prin intermediul numeroaselor memorii – expediate Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Justiției, Ministerului Muncii Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Ministerului Finanțelor Publice și domnului Dacian Cioloș, actualul Prim-Ministru al României – demersuri care, însă, în mod cu totul regretabil, nu au avut nicio finalitate.

Mai mult decât atât, **Asociația Magistraților din România (AMR)** înțelege să precizeze că ultimul său demers, realizat în domeniul salarizării și materializat prin petiția înregistrată, sub nr. 4440/RG/2016, la instituția care se recomandă a fi inițiatoarea

actualului proiect, Ministerul Muncii Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, a fost urmat de transmiterea, fără nicio rezolvare, a acestei petiții către Ministerul Justiției, cu mențiunea că este „...*instituție competentă în soluționarea aspectelor sesizate...*”, fiind lăsate în nelucrare toate propunerile concrete și argumentate pe care expertiza profesională ne-a determinat să le formulăm.

Înțelegem să invocăm faptul că instituția spre care au fost redirectionate cererile noastre, respectiv Ministerul Justiției, nu are forța legislativă corespunzătoare, dar, mai ales, a dovedit constant, în ce îi privește pe judecători, o conduită obtuză și refractară la remedierea tuturor disfuncțiilor ce i-au fost aduse la cunoștință, în mod permanent. În acest sens, interpretarea limitată sau, mai exact, refuzul aplicării de către Ministerul Justiției a Legii nr. 71/2015, act normativ asumat, ca atare, de toți ceilalți ordonatori principali de credite din sistemul judiciar, reprezintă o cauză directă a marginalizării și umilirii personalului de la judecătorii, tribunale și curți de apel.

Încercarea de declinare a obligațiilor și, astfel, de evitare a asumării răspunderii de către instituțiile care, potrivit legii, au competența de a se pronunța, nu reprezintă decât o dovadă de nesocotire a atribuțiilor și de promovare, fără nicio rezervă, a lipsei de respect și de responsabilitate față de sistemul bugetar, în materie de salarizare, pornind de la obiceiul „spălării pe mâini, asemenea lui Pilat din Pont” sau, la fel de grav, prin învrăjbirea categoriilor profesionale bugetare, după o politică veche, asumată în baza principiului „dezbină și conduce”.

Asociației Magistraților din România (AMR) nu-i rămâne decât să atragă atenția că sistemul judiciar este „căpușat” de funcții asimilate judecătorilor și procurorilor, ca statut, existente, în mod generos, în cadrul Ministerului Justiției, Institutului Național al

Magistraturii, Școlii Naționale de Grefieri și Consiliului Superior al Magistraturii, funcții care sunt salarizate la nivelul structurilor speciale de parchet sau prin raportare la cele mai înalte funcții de conducere din instanțe și parchete, în condițiile în care activitatea beneficiarilor acestora nu înseamnă îndeplinirea actului de justiție.

Asociația Magistratilor din România (AMR) este nevoită să facă mențiunea că o poziție corectă obligă societatea să accepte un adevăr pe care nimeni nu-l rostește, și anume că salariile celor din instanțele de drept comun, respectiv judecătorii, tribunale și curți de apel sunt rezonabile statutului, dar, în niciun caz, nu pot fi asimilate unui singur salariu, respectiv celui al președintelui instanței supreme care beneficiază de o salarizare distinctă, având în vedere și calitatea sa de membru de drept în Consiliul Superior al Magistraturii.

Nicio autoritate cu putere de decizie, pe segmentul „justiție”, cu pretenții de garanție a independenței acesteia, nu a dorit să facă mențiuni clare în sensul celor arătate, cultivând, dimpotrivă, un sindrom de inhibare în rândul practicienilor, motiv pentru care suntem nevoiți să facem acest demers pentru clarificarea aspectelor pe care înțelegem să le criticăm.

Judecătorii au un mandat public pe care-l îndeplinesc cu devotament, cu respect, dar, mai ales, cu onoare și demnitate, situațiile de excepție obligându-ne să excludem o generalizare „în rău” a profesiei. Nimeni nu mai dorește să examineze, astăzi, din punct de vedere calitativ, activitatea judecătorilor supraîncărcați, deliberat, cu un volum de activitate în creștere, ani la rând - nu doar cantitativă, dar și din perspectiva văditei argumentări a complexității cauzelor, în contextul în care schemele de personal nu au fost adaptate (pentru anumite instanțe, tratate după standardul de „cenușăreasă”, fiind rămase la nivelul anilor '90), iar legislația este incoerentă -, de către un sistem care dorește să îngenuncheze această ređută a independenței

de conștiință și voință, lipsind actul de justiție de orice particularizare, tratându-l prin raportare la un șir imposibil de date statistice.

Judecătorii de la judecătorii, tribunale și curți de apel sunt ținuti de câțiva ani într-o permanentă „așteptare” în ceea ce privește remedierea disfuncțiilor generate de pachetul de legi adoptat în materie de salarizare în timpul guvernării Boc, respectiv Legea nr. 284/2010 și Legea nr. 285/2010.

Suntem nevoiți să ne îngrijorăm la fiecare zvon public de modificare a statutului nostru, strecurat „pe surse” sau, dimpotrivă, rostit direct și amenințător, cu trimitere, de multe ori, la o posibilă pierdere sau revizuire a drepturilor câștigate, în condițiile în care, până acum, cei însărcinați cu obligația de consolidare a garanțiilor de independență și inamovibilitate au avut grijă să ignore, în deplină cunoștință de cauză, principiile fundamentale.

Asociația Magistratilor din România (AMR) face un apel public la corectitudine în evaluarea și examinarea politicii salariale, susținând o aplicare concretă a principiului transparenței, fără nicio discriminare, dar, mai ales, solicită încetarea oricăror practici preferențiale, promovate cu intenția de a învrăjbi categoriile profesionale bugetare.

Justiția este nevoită să reamintească faptul că, în toți anii de improvizații legislative eșuate în materie de salarizare, a fost singura barieră, prin demersurile de solicitare și aducere a clarificărilor, cu efectul restabilirii ordinii și echității, în măsura în care a fost posibil, garantând, astfel, cetățenilor care i s-au adresat o siguranță financiară, esențială supraviețuirii.

Apelul la edificarea unei societăți românești bazată pe un exercițiu de solidaritate - potrivit unei observații din actualul proiect normativ - nu poate fi durabil în condițiile conceperii acestui exercițiu prin ruina destinului cetățenilor ce muncesc onest și care

formulează pretenții în privința drepturilor ce li se cuvin, mulți dintre ei fiind nevoiți să își valorifice aceste drepturile prin eforturi deosebite, în perioade de haos legislativ, pentru a căror existență nu au purtat nicio vină. Dovedind respect pentru fiecare, solicităm aceeași măsură, în același spirit de echitate!

Judecător Gabriela Baltag,

Președintele Asociației Magistraților din România